

tydning for Ejeren, uden at Køberens Interesser derved trædes for nær. (Ret til Jagt og Fiskeri kan dog ingen Sinde forbeholdes). Endvidere bestemmes, at den Godsejer, der ønsker at bevare den af ham ved Bevilling paa Grund af Hove-riets Afskaffelse eller ved Salg af Fæstegods i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 2, jfr. Lov af 9. Marts 1872 § 5, erhvervede Ret til at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord, og som ikke tidligere har faaet Ministeriets Anerkendelse af, hvilke Jorder denne hans Ret omfatter, skal være pligtig til at anmelde til Landbrugsministeriet, paa hvilke Jorder han ønsker Retten bragt til Anvendelse, og disse Jorder undtages da fra Lovens Bestemmelser. Den Godsejeren i Henhold til fornævnte Lovbestemmelser tilkommende Ret til ved yderligere Salg at indtage Bondejord til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord skal bortfalde fra den 1. Januar 1916 at regne.

— Enhver Ejer af Ejendomme, paa hvilke Loven kommer til Anvendelse, skal inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Lovens Ikrafttræden under en Dagbøde paa 100 Kr. indsende til Landbrugsministeriet en sognevis affattet Fortegnelse over samtlige de Ejendomme, der eventuelt skal overdrages til Selveje, hvorefter Ministeriet snarest muligt foranstalter disse Ejendomme *vrderede* af Afløsningskommissionen. Med Hensyn til denne Vurdering bestemmes følgende: Hver enkelt Ejendom vurderes for sig til dens Værdi i Handel og Vandel som Selvejendom med dens Tilliggende efter det bestaaende Brugsforhold og med de Rettigheder, Byrder og Forpligtelser, hvormed den besiddes af Ejeren. For Fæstebøndergaardens og de ovenfor under 1) nævnte fæstepligtige Selvejergaardens Vedkommende foretages en særskilt Ansættelse af henholdsvis Jordens og Bygningernes Værdi. Den Værdiforøgelse, som Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Ejendommen ved Bygnings- eller Grundforbedringer, opgøres særskilt og fradrages ved Vurderingen, uanset om han har opfyldt Betingelserne i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 5 og Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 § 2 for Erhvervelsen af Retten til Erstatning for de der ommeldte Forbedringer, naar han dog for Afløsningskommissionen kan godtgøre den Værdiforøgelse, han ved de i bemeldte Lovbestemmelser omhandlede Foranstaltninger har tilført Ejendommen, og for saa vidt denne Værdiforøgelse ved Kommissionens Besigtigelse endnu er paaviselig til Stede. Paa samme Maade opgøres den Forringelse af Ejendommen, for hvilken der ved Brugsforholdets Ophør vilde tilkomme Ejeren Erstatning; den herfor ansatte Værdi tillægges Vurderingssummen. — Naar denne Vurdering saa er tilendebragt, er Brugeren berettiget til at forlange sig Ejendommen overdraget til Selveje paa Grundlag af den foretagne Vurderingsforretning. Hvis Brugeren foretrækker dette, er han ogsaa berettiget til at forlange Ejendommen overdra-